

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 113

Гр.Видин

В ИМЕТО НА НАРОДА

Гр.Видин 22.06. 2018

Видинският окръжен съд гражданско отделение в закрито заседание на двадесет и втори юни две хиляди и осемнадесета година в състав:

Председател : АНЕТА ПЕТКОВА

Членове :1.СВЕТЛА СТОЯНОВА

2.ГАБРИЕЛ ЙОНЧЕВ

при секретаря и с участието на прокурора.....

изслуша докладваното от съдията ЙОНЧЕВ гр. дело № 38 по описа за 2016 година и за да се произнесе, взе предвид следното :

По делото е постъпила молба от „ТОКУДА БАНК“ АД, вписано в ТР при АВ с ЕИК 813155318, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Георг Вашингтон“, № 21 , представлявана от адв. Ивайло Стефанов Балкански, пълномощник на Изпълнителните директори със съдебен адресат:адв. Ивайло Стефанов Балкански,„Адвокатско дружество Колчева, Смиленов, Коев и съдружници“ гр. София 1000, р-н Средец, ул. „Кузман Шапкарев“ №4, тел. 02 9883041 ,с която се иска да се отмени Определение № 60/26.02.2016 г. по ч.гр.д. 38/2016 г. на ОС Видин в частта, в която по отношение на всеки от ФАНТИ-Г ООД, Теодор Илиев Йорданов и Георги Илиев Йорданов е постановено спиране на основание чл. 420, ал. 2 от ГПК на принудителното изпълнение на Заповед N0: 1180-РЗ за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 16.08.2013 г., издадена по гр.д.№1582/2013 г. по описа на ВРС и да се постанови възобновяване на спряното принудително изпълнение на Заповед № 1180-РЗ за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 16.08.2013 г., издадена по гр.д.№1582/2013 г. по описа на ВРС.

Синдикът и длъжниците не са взели становище по молбата.

Окръжен съд-Видин след като взе предвид постъпилата молба и събраните по делото доказателства намира молбата за основателна поради следното :

С Определение № 60/26.02.2016 г. по ч.гр.д. 38/2016 г. на ОС Видин е постановено по отношение на всеки от длъжниците „ФАНТИ-Г ООД,Теодор Илиев Йорданов и Георги Илиев Йорданов да се спре на

основание Чл. 420, ал. 2 ГПК принудителното изпълнение на Заповед № 1180-РЗ за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 16.08.2013 г., издадена по гр.д.№ 1582/2013 г. по описа на ВРС, издадена въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 16.08.2013 г. по гр.д.№ 1582/2013 г. по описа на ВРС в полза на Банката за събиране на дължимите ѝ от длъжника ФАНТИ-Г ООД суми, както следва:

-145 190.16 евро-главница;

-3 621.02 евро - просрочена лихва;

-законната лихва върху главницата, считано от 14.08.2013 г. до изплащане на вземането и

- 5 820.98 лв. - разноси, дължими по силата на Договор за Банков Кредит в Евро № 055-115-001/04.11.2008 г., Анекс N0: 1/09.12.2009 г., Анекс N0: 2/18.06.2010 г., Анекс №3/18.11.2011 г. и Анекс N0: 4/29.12.2011 г. ,приложена към молбата на банката /л.114 от делото/.Длъжник по заповедта за незабавно изпълнение е дружество ФАНТИ-Г ООД, а физическите лица Теодор Илиев Йорданов и Георги Илиев Йорданов имат качеството на трети лица-ипотекарни длъжници, предоставили свой имот в обезпечение на горните задължения и съгласно чл. 429, ал. 3 от ГПК заповедта за незабавно изпълнение и издаденият изпълнителен лист въз основа на нея имат сила и спрямо тези трети лица.

Дружеството-длъжник ФАНТИ-Г ООД е обявено в неплатежоспособност и несъстоятелност по т.д.№ 467/2013 г. по описа на Видински ОС. В производството по несъстоятелност срещу длъжника ФАНТИ-Г ООД Банката е предявила всички свои вземания срещу него, включително и тези по Договор за Банков Кредит в Евро № 055-115-001/04.11.2008 г., Анекс N0: 1/09.12.2009 г., Анекс N0: 2/18.06.2010 г., Анекс N0: 3/18.11.2011 г. и Анекс N0: 4/29.12.2011 г., за които е издадена посочената по-горе заповед за незабавно изпълнение , чието изпълнение е спряно. Вземанията на Банката са приети от синдиките на ФАНТИ-Г ООД и съответно включени в техния Списък на приетите вземания от 25.06.2015 г. в т.15 ,заверен екземпляр от който е приложен към молбата /л.115-123 от делото/.Длъжникът ФАНТИ-Г ООД не е възразил срещу този списък и списъкът е одобрен от съда по несъстоятелността с влязло в сила Определение № 34/11.08.2015 г. по т.д.№ 467/2013 г. на Видински ОС окончателно .

След приемане и включване на вземанията на Банката към ФАНТИ-Г ООД (н.) в списъка, одобрен със съдебното определение, при условията на чл. 693 от ТЗ се създава съдебна установеност/безспорност/ефект на сила на пресъдено нещо на вземанията на Банката по заповедта за незабавно изпълнение ,считано от момента на приемането им, между длъжника и кредитора /и другите кредитори на несъстоятелността/ относно съществуването на вземането и правото на Банката-кредитор на принудително удовлетворение.При наличие на изпълнителен лист и

приемане на вземането по реда на чл. 693 от Търговския закон кредиторът има право да пристъпи към принудително изпълнение върху предоставеното като обезпечение имущество, тъй като вземането е неоспоримо по силата на одобрения от съда по несъстоятелността списък на приетите вземания. Изпълнителният лист срещу длъжника има сила и срещу третите лица-ипотекарни длъжници.

Предявяването на иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК има за цел да се установи със сила на пресъдено нещо съществуването на парично вземане, за което ищецът - кредитор се е снабдил със заповед за изпълнение по чл.410 ГПК или чл.417 ГПК. Правен интерес от предявяване на иска възниква в случай на подадено от длъжника възражение в срока по чл.414 ГПК. Възражението съдържа оспорване на вземането, материализирано в заповедта за изпълнение, и препятства влизането на заповедта в сила. Поради това, както е посочено в т.10.а. от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, до момента на оттегляне на възражението са налице процесуалните предпоставки за съществуването и за надлежното упражняване на правото на иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК, в т. ч. и правен интерес от водене на иска като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на исковото производство. Влязлото в сила решение, с което вземането се признава за съществуващо, разрешава окончателно спора между длъжника и кредитора относно съществуването на вземането. Като последица от решението заповедта за изпълнение влиза в сила - чл.416, ал.2 ГПК, с което се създава безспорност по отношение на правото на кредитора да проведе принудително изпълнение за вземането си, легитимирайки се с издаден въз основа на влязлата в сила заповед изпълнителен лист, а в хипотезата на заповед по чл.417 ГПК - с издадения при условията на чл.418, ал.2 ГПК изпълнителен лист. По силата на чл.429, ал.3 ГПК изпълнителният лист срещу длъжника има сила и срещу третото лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечение на дълга, когато кредиторът - вискател насочва изпълнението върху тази вещ.

Съгласно чл.637, ал.1 ТЗ, с откриване на производство по несъстоятелност се спират съдебните и арбитражните производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника, с изключение на трудови спорове по парични вземания и на случаите, посочени в изр.2 на чл.637, ал.1 ТЗ. Разпоредбата на чл.637, ал.1 ТЗ се прилага на общо основание спрямо висящите към момента на откриване на производството по несъстоятелност дела, образувани по предявени по реда на чл.422, ал.1 ГПК установителни искове срещу длъжника за съществуване на парични вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК или чл.417 ГПК. След откриване на производството по несъстоятелност установяването на вземането е възможно и допустимо само в рамките на това производство по реда за предявяване на вземането в сроковете по чл.

чл.685 ТЗ, чл.688 ТЗ и чл.639 ТЗ, респ. по реда на чл.692 ТЗ във вр. с чл.694 ТЗ. Развитието на спряното производство по чл.422, ал.1 ГПК е обусловено от изхода на производството по предявяване на вземането. В случай, че бъде включено в одобрения от съда списък на приетите вземания, с изключение на случаите по чл.694, ал.1 ТЗ, вземането се счита за прието по смисъла на чл.693 ТЗ. Приемането на вземането при условията на чл.693 ТЗ наподобява ефекта на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение за уважаване на иска по чл.422, ал.1 ГПК, като създава безспорност в отношенията между длъжника и кредитора /и другите кредитори на несъстоятелността/ относно съществуването на вземането и правото на кредитора на принудително удовлетворение в производството по несъстоятелност, съобразно поредността по чл.722 ТЗ. От момента, в който вземането придобие статут на прието вземане по смисъла на чл.693 ТЗ, кредиторът губи правен интерес от продължаване на исковото производство по чл.422, ал.1 ГПК и същото подлежи на прекратяване на основание чл.637, ал.2 ТЗ. С приемане на вземането в производството по несъстоятелност се постига целта на търсената с иска по чл.422, ал.1 ГПК съдебна защита и исковото производство остава без предмет, което налага прекратяването му, независимо, че възражението на длъжника по чл.414 ГПК не е оттеглено. Според задължителната практика по чл.274, ал.3 ГПК в определение № 483/11.07.2014 г. по ч. т. д. № 1827/2014 г. на ВКС, II т. о., неприемането на вземането в производството по несъстоятелност на длъжника е основание за възобновяване и за продължаване на спряното исково производство по чл.422, ал.1 ГПК, а не за предявяване на нов установителен иск за вземането по реда на чл.694, ал.1 ТЗ.

С разпоредбата на чл.637, ал.5 ТЗ е въведено изключение от общото правило на чл.637, ал.1 ТЗ, като е предвидено, че не се спират образуваните преди откриване на производството по несъстоятелност дела срещу длъжника за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. Целта на изключението е да се осигури възможност за кредитора в случай на успешно провеждане на предявения срещу длъжника иск да се снабди с изпълнителен лист за вземането си, за да реализира произтичащото от чл.429, ал.3 ГПК право на принудително изпълнение върху предоставеното за обезпечение имущество, предвид произтичащата от чл.638 ТЗ забрана за осъществяване на индивидуално принудително изпълнение върху включеното в масата на несъстоятелността имущество на длъжника. Отнесена към хипотезата на предявен по реда на чл.422, ал.1 ГПК установителен иск срещу длъжника, разпоредбата на чл.637, ал.5 ТЗ следва да намери приложение в случаите, когато установяването с иска вземане е обезпечено със залог или ипотека върху имот на трето лице и ищецът - кредитор не разполага с отнапред издаден изпълнителен лист по чл.418, ал.2 ГПК. В посочената хипотеза приемането на вземането при

условията на чл.693 ТЗ не лишава кредитора от правния интерес да продължи воденето на установителния иск, за да установи вземането си към длъжника с влязло в сила решение, тъй като само тогава той ще може да се снабди с изпълнителен лист по чл.416, ал.2, изр.2 ГПК въз основа на влязлата в сила заповед за изпълнение и да пристъпи към принудително изпълнение върху предоставеното за обезпечение чуждо имущество, ползвайки се от правото по чл.429, ал.3 ГПК. Когато кредиторът разполага с изпълнителен лист по чл.418, ал.2 ГПК, разпоредбата на чл.637, ал.5 ТЗ не намира приложение, тъй като целта ѝ - получаване на изпълнителен лист за вземането с оглед реализиране на правата по чл.429, ал.3 ГПК, вече е постигната. При наличие на изпълнителен лист и приемане на вземането по реда на чл.693 ТЗ кредиторът има право да пристъпи към принудително изпълнение върху предоставеното като обезпечение имущество, предвид неоспоримостта на вземането по силата на одобрения от съда по несъстоятелност списък на приетите вземания. Приемането на вземането е основание по чл.637, ал.2 ТЗ за прекратяване на исковото производство по чл.422, ал.1 ГПК, което се оказва лишено от спорен предмет, но самото прекратяване не е основание за обезсилване на заповедта за изпълнение и на изпълнителния лист. По аргумент от задължителните указания в т.13 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2013 г. по т. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС обезсилването на заповедта за изпълнение и на изпълнителния лист по чл.418, ал.2 ГПК е несъвместимо с признаването на вземането за съществуващо, а включването на вземането в одобрения от съда списък на приетите вземания в производството по несъстоятелност на длъжника има точно този ефект - създава безспорност относно съществуването на вземането в отношенията между длъжника и кредитора. В резултат на това за безспорно следва да се счита и правото на кредитора да удовлетвори принудително вземането си от обремененото със залог или ипотeka чуждо имущество, ползвайки се от издадения срещу длъжника изпълнителен лист по чл.418, ал.2 ГПК.

Може да се обобщи, че приемането на вземането при условията на чл.693 ТЗ в производството по несъстоятелност на длъжника, открито след предявяване по реда на чл.422, ал.1 ГПК на иск за съществуване на вземането, лишава кредитора от правен интерес да води иска, дори вземането да е обезпечено с ипотeka върху имот на трето лице и длъжникът да не е оттеглил възражението си по чл.414 ГПК, ако кредиторът разполага с изпълнителен лист за вземането си по чл.418, ал.2 ГПК. Включването на вземането в одобрения от съда списък на приетите вземания в производството по несъстоятелност на длъжника предполага прекратяване на производството по предявения по реда на чл.422, ал.1 ГПК установителен иск на основание чл.637, ал.2 ТЗ, но прекратяването на исковото производство не е основание за обезсилване на изпълнителния лист; Приетото в производството по несъстоятелност вземане се счита за

безспорно установено в отношенията между длъжника и кредитора по силата на включването му в одобрения от съда списък на приетите вземания, което препятства обезсилването на изпълнителния лист и същевременно легитимира кредитора да осъществи принудително изпълнение въз основа на него - чл.429, ал.3 ГПК, по отношение на предоставеното в обезпечение чуждо имущество, независимо от невъзможността да проведе индивидуално принудително изпълнение върху включеното в масата на несъстоятелността имущество на длъжника.

С определение № 84/30.01.2015 г. по ч. т. д. № 626/2014 г., постановено по реда на чл.274, ал.3 ГПК и имащо характер на задължителна съдебна практика, състав на ВКС, I т. о., се е произнесъл, че изключението на чл.637, ал.6, т.3 ТЗ, допускащо след откриване на производство по несъстоятелност да се завеждат нови съдебни и арбитражни производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника с предмет парично вземане на кредитора към длъжника, извън трудовите спорове по чл.637, ал.6, т.2 ТЗ, с оглед настъпване на последиците по чл.429, ал.3 ГПК, е приложимо само ако вземането на кредитора - ищец е обезпечено със залог и/или ипотека на трето лице и обезпечителното правоотношение не е погасено. Въз основа на издадения в полза на кредитора срещу длъжника изпълнителен лист може да се проведе индивидуално принудително изпълнение по ГПК единствено върху заложеното/ипотекирано имущество на третото лице, обезпечаващо в полза на кредитора чуждия дълг, но не и върху имуществото на длъжника като част от масата на несъстоятелността. В определението е акцентирано изрично върху това, че разпоредбата на чл.636, ал.6, т.3 ТЗ намира приложение при висящо открито производство по несъстоятелност спрямо длъжника към момента на завеждане на исковете срещу него, както и че целта на въведеното с т.3 на чл.637, ал.6 ТЗ изключение е да се осигури на кредитора индивидуално принудително изпълнение върху заложеното/ипотекираното имущество, собственост на трето лице, посредством разпростиране на основание чл.429, ал.3 ГПК на субективните предели на изпълнителния лист срещу длъжника, издаден въз основа на евентуалното съдебно решение за уважаване на иска относно обезпеченото с ипотека или залог парично вземане. При условие, че откриването на производството по несъстоятелност е последващо спрямо предявяването на установителния иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК, изключението на чл.637, ал.6, т.3 ТЗ е неприложимо спрямо висящото производство по чл.422, ал.1 ГПК и не може да дерогира общото правило на чл.637, ал.2 ТЗ. В горния смисъл е определение № 463/07.08.2015 година на ВКС, Търговска колегия, Второ отделение по ч. т. д. № 1207/2015 година.

Водим от горното Съдът

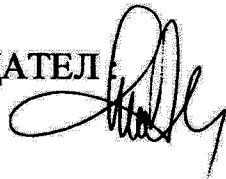
О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗОБНОВЯВА спряното принудително изпълнение на Заповед № 1180-РЗ за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 16.08.2013 г., издадена по гр.д.№1582/2013 г. по описа на Районен съд-Видин .

Определението да се публикува в Търговския регистър.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ :1/

2/

